

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת וירא - דגמא אישית

"יקח נא מעט מים"

(בראשית יח, ד)

הצלחה בגורר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה אושרית בת נשמה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נשמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעמה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

ניגש אליו מרן החזון אי"ש ואמר לו: "לימדת היום את הבן שני דברים: א. שצריך להתפלל ב. שמותר לאבד את העשתונות ולכעוס.

שצריך להתפלל- אמרת לו. שמותר לכעוס ולהכות- הראית לו. איזה משני המסרים אתה חושב שהבן הפנים?"

חז"ל לימדו אותנו כלל ידוע: גדול שימושה יותר מלימודה...

אומר רבינו מרן החת"ם סופר: "שננתם לבניך" (דברים ו, ז)- אם אתה רוצה ללמד את הילדים שלך איך ללמוד תורה? עליך ליישם "ודברת בם" (דברים ו, ז) - תלמד בעצמך.

ועל ידי כך, שהם רואים דוגמה אישית, כיצד אבא שלהם לומד תורה, הם כבר ילמדו זאת בצורה הטובה ביותר!

אחד החסידים הגיע לאדמו"ר ואמר לו: "רביה, לבן שלי יש נשמה גבוהה. הוא עוד לא בן שלוש. באתי אתמול הביתה וראיתי את הקטן שלי כורך חוטים על היד כמו תפילין. יש לו ממש נשמה גבוהה!"

אמר לו האדמו"ר: "אם יש לבן שלך נשמה גבוהה- אני לא יודע. אבל מה שבטוח הוא שכדאי שתפסיק להתפלל שחרית בבית".

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שנת לבת

ש"ס	ש"ק	ש"כ
17: 56	17: 22	16: 11
17: 52	17: 19	16: 27
17: 52	17: 19	16: 27
17: 56	17: 22	16: 30

אומר רש"י הקדוש: "על ידי שליח. והקב"ה שילם לבניו על ידי שליח, שנאמר: "וַיָּרֶם מֶשֶׁה אֶת יָדוֹ וַיַּךְ אֶת הַפְּלֹעַ" (במדבר כ, יא).

כביכול יש כאן טענה על אברהם אבינו. מכיוון שהוא לא הביא את המים בעצמו, אלא דווקא על ידי שליח, לכן גם עם ישראל כשהיו במדבר קיבלו את המים על ידי שליח- משה רבינו. והתוצאה מכך היתה הרת אסון- מי מריבה.

ואילו את הלחם אברהם אבינו הביא בעצמו, וכנגד זה עם ישראל קיבלו במדבר לחם מן השמיים- מן.

משה רבינו לא זכה להיכנס לארץ ישראל, חורבן שני בתי המקדש, הגלות הנוראה... והכל כתוצאה מהעובדה שאברהם אבינו ביקש להביא מים על ידי שליח ולא בעצמו.

איך יתכן דבר כזה?! מה הבעיה בכך שהוא ביקש מישמעאל להביא לאורחים מים, וכי אסור להרגיל את המשפחה בעשיית חסד? מה הטענה כלפי אברהם אבינו?

מסביר הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל: "ודאי שמצווה לחנך את בני הבית לחסד. אבל הדוגמה האישית- זה החינוך הטוב ביותר!"

פעם אחת מרן החזון אי"ש ראה אב שהביא את בנו להתפלל בבית הכנסת. הילד לא רצה כל כך להתפלל והתחיל לשחק.

האבא העיר לילד, אבל הבן המשיך לשחק ולא רצה להתפלל. האב שלא ראה בעין יפה את מעשה בנו- התרגז, כעס עליו ואף סטר לילד.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק ז'

כאשר גוי הניח סיר על כירה חשמלית הנדלקת לאחר מכן ע"י שעון שבת האם יש בכך בישולי גויים?
להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א:

שאלה: ?

תשובה: !

כאשר גוי מניח את הסיר על גבי כירה חשמלית, שאינה דלוקה, ולאחר זמן נדלקת הכירה על ידי שעון, יש מי שמחמיר בזה משום בישולי גויים. **מקורות:** ספר 'בין ישראל לעמים' (פ"ז סל"ה). וכן בשו"ת 'בנין אב' ח"ו (סימן מ"ה) העלה להחמיר בעניין בישול וכ"כ בשו"ת 'דברי דוד' ח"ד (סימן טו). עיין עוד מה שנכתב בהלכות פת עכו"ם. לעניין הדלקת התנור ע"י מכשיר הטלפון, בשו"ת 'עמא דבר' ח"ב (סימן לא) העלה להחמיר, באופן שהיהודי לא נמצא פיזית במקום.

אולם המיקל יש לו על מה שיסמוך. **מקורות:** מכיוון שבשעת נתינת הסיר הגוי לא עושה שום פעולת בישול, ולאחר מכן, ההדלקה מכוחו של היהודי שכיוון את השעון מותר. ודמי למ"ש בשו"ת 'ביע אומר' ח"י (חאו"ח סימן נו) שמותר ביום שבת להניח תבשיל לח כשהוא מבושל ע"ג כירה שעתידה להידלק מאוחר יותר, מכיוון שכרגע בשעת ההנחה אין במעשיו ולא כלום. הוא הדין, כאשר הגוי נותן את הסיר על גבי כירה כבויה אין במעשיו ולא כלום. שוב ראיתי בספר 'ישא יוסף' להגרי"י אפרתי (חי"ד סימן ט) בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל שאפשר להקל על ידי שעון שבת, אבל ודאי לא לאורך זמן.

סתם כלים של גויים בחזקת אינם בני יומם. ולכן אם טעה היהודי ובישל בקדירה של גוי, המאכל מותר בדיעבד. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קכב ס"ו). והוא עפ"י התוספות ע"ז (לח ע"ב) מטעם ספק ספיקא להיתר, שמא לא השתמש בו היום, ואם תמצי לומר שהשתמש, שמא השימוש היה בדבר שהוא פוגם או בדבר שאין בו טעם.

אבל אם ידע הישראלי, שאסור לבשל בסיר של גוי ועבר במזיד ובישל בו, התבשיל עבורו אסור, מכיוון שקנסהו חכמים, שעבר על דבריהם. ומכל מקום, לאחרים מותר. **מקורות:** זבחי צדק (סימן קכב אות טו).

מותר לקנות לכתחילה מגוי דבר, שאין בו משום בישולי גויים, אף שבישלו אותו הגויים בכליהם. **הערה:** מכיוון שכבר נעשה על ידי הגוי דינו בדיעבד. כן העלה הראש"ל בספרו 'הליכות עולם' ח"ז (עמוד פא).

המחשבה על הזולת

הגאון רבי חיים דב סילבר זצ"ל כתב לחתנו רבי נתן כהן זצ"ל מה ששמע מהגאון הרב מרדכי לנדינסקי זצ"ל (בנו של רבי משה ראש ישיבת ראדוין) שאמר: מרן ה'חפץ חיים' היה רגיל לומר, שאם בא אדם לבקש ממך טובה, עליך לחשוב שלושה דברים:

א. אתה האדם היחיד שהוא מבקש ממנו. ב. אתה האדם היחיד שיכול לעזור לו. ג. יתכן, שלא תהיה לך הזדמנות אחרת לעשות עבורו את הטובה הזאת. (מאיר עיני ישראל)

ישועה מפלאה

את המעשה הבא, סיפר מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א. סיפור זה יכול ללמדנו על כוחה של אמונת חכמים: היה זה בשבוע פרשת וירא בשנת ה'תש"ס כששהיתי במדינת צרפת. הגיעה אלי אישה אחת ובפניה ניכר הצער. היא סיפרה, שלקתה במחלה הנוראה בצורה ממאירה מאוד רח"ל. היא סיפרה בקול בוכים בדמעות שלישי, על כך שעדיין לא זכתה לחתן את ילדיה, והנה היא כעת בסכנת מוות.

הבכיות של אותה אישה נגעו מאוד לליבי. מכיוון שהיה זה בדיוק בערב ליל ההילולא של סבי, הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א, בערב ט"ו מר-חשון, אמרתי לה: "לכי עכשיו לביתך וזכות הצדיק תגן בעדך. מחר ביום ההילולא תבואי לבשר לנו בעז"ה בשורות טובות".

אותה אישה הלכה מיד לביתה. למחרת לאחר תפילת ערבית, נערכה הילולא לכבוד מרן הגאון רבי אליעזר מנחם מן שך זיע"א. אותה אישה הגיעה לבית הכנסת, ובמעמד אלפים מבני ישראל, בנוכחות הרב הגאון רבי יששכר ברגמן שליט"א (נכדו של מרן הרב שך זצ"ל), הודיעה האישה, שהרופאים אינם מבינים מה קרה.

היא סיפרה, כי ביקרה היום בבית הרפואה כדי לבצע בדיקות אולטרא-סאונד ובדיקות דם כדי להתעדכן במצבה הבריאותי. אולם הרופאים ראו להפתעתם וכמובן, אינם יכולים להסביר זאת, כי המחלה נעלמה. שום סכנה לא נשקפת יותר לחייה והיא בריאה לחלוטין.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבר ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

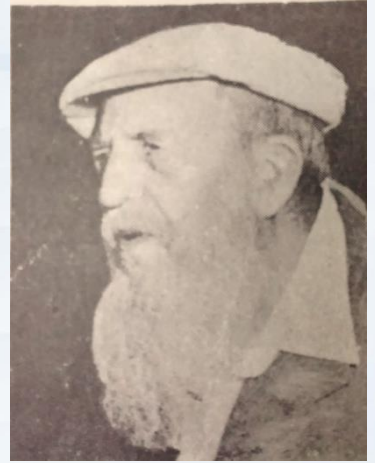
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אָם ראַשוֹנִים כְּמִלְאָכִים - חֲכָם מְנַשֶּׁה חֲבֵה זצ"ל

חכם מנשה חבה - נולד בשנת ה'תרמ"ב (1881) בכיפיל (כפר ליד בגדד שבו נמצא ציונו של הנביא יחזקאל. משפחתו היתה אחראית על החזקת הקבר וסיוע לעולים לפקוד את קבר הנביא). בילדותו למד תורה אצל רשכב"ג חכם ר' יוסף חיים ורבו הגאון ר' עבדאללה סומך. לצורך מחייתו פתח חנות בדים. לנגד עיניו היתה הציפיה לרגע שבו יוכל לעלות לארץ הקודש. בשנת ה'תרפ"א (1921) עלה לארץ עם אחיו, לאחר ששיחד בכסף רב אנשים שמכירים דרכים העוקפות את בבל. הוא עזב את רכושו בבגדד ולאחר ששוודדים ניסו לתקוף אותם התחיל הכל מחדש. תחילה התיישב במושבה 'מגדיאל' ולאחר מכן עבר לירושלים. מכיוון שלא רצה ליהנות מכתרה של תורה, פתח חנות מכולת ליד הכותל, כדי שיוכל לפקוד את הכותל. בכל לילה קם בחצות כדי לקרוא תיקון חצות- תיקון רחל ותיקון לאה. בכל ליל שישי היה יוצא לשער יפו, לוקח אוטובוס ונוסע לקבר רחל. שם שהה כל הלילה ועשה תיקונים ובבוקר פתח את החנות. בערב שבת שר שירי שבת ואמר דברי תורה כאילו שהוא לא היה ער כל הלילה הקודם.

שימש גם כחזן ופייטן ללא כל תשלום. שימח אלוקים ואדם. השתתף בחתונות למרות שלא הכיר את האנשים ואמר: "לשמח חתן וכלה זו מצווה גדולה, והרי נאמר: המשמח חתן וכלה כאילו בנה אחת מחורבות ירושלים". היה פוקד את ציונו של התנא האלוקי רשב"י הקדוש מספר פעמים בשנה. היה בא אליו המקובל הגדול הרב מוצפי עם משאית, ואוסף אותו לציון הקדוש. **מלומד בניסים. איש אמת. סייע לזולת ועשה חסד עם הרבים. הירבה בצדקות. סגפן. החמיר על עצמו בעניינים רבים. ענוותן מופלא. בעל זיכרון פנומנלי.** היה בקשר עם הצדיקים הגאונים ר' יוסף והושע שרבני, ר' אפרים כהן, ר' יצחק כדורי, ר' חוגי עבודי, ר' סעדיה מניר, ר' יהודה צדקה (ראש ישיבת 'פורת יוסף'), ר' צדקה חוצין, הרב בן ציון אבא שאול (גר בשכנות). **ידע את מועד פטירתו** (ראה להלן). נפטר ב-כ"ו חשוון ה'תשכ"ה (1964). חי כ-83 שנים. ציונו בהר-המנוחות.

אביו: ר' אברהם. **אימו:** מרת רחמה נחמה. **נשותיו:** מרת סרח (זיווג ראשון), מרת לולו (זיווג שני). **מרבותיו:** הגאונים רשכב"ג חכם ר' יוסף חיים (ה'בן איש חי'), חכם ר' עבדאללה סומך (רבו של ה'בן איש חי'). **חברותא:** בעירק- הגאונים רבי עבדאללה סומך, רבי דוד פאפו. בארץ- המקובל רבי יהודה פתיה. **מתלמידיו:** הרשל"צ המקובל ר' מרדכי אליהו, בנו ר' משה חן.

ילדיו (זיווג ראשון): מרת חביבה, ר' אפרים, מרת שמחה, מרת חנה. **ילדיו (זיווג שני):** ר' יחזקאל, ר' אהרון, מרת הלן, מרת נעמי, ר' עזרא, ר' משה, מרת נחמה, ר' דוד. **מספריו:** **ימפי אבי-** סיפורים מאת רבינו (נכתב על ידי בנו ר' משה חן).

באחד מביקוריו בתל-אביב ראה ילד תימני יתום (בשם יצחק בן שלום), שהשלטונות הבריטים רצו למסור אותו לנצרות ל"ע. הצדיק שילם עבורו כופר ולקח אותו מיד. הוא התחייב בפניהם לגדל אותו כמו הילד שלו. כשהגיע לביתו, הצהיר בפני כולם: "זה אח שלכם". בבית היו ילדים רבים והוא הצטרף למשפחה וחי כאחד הבנים. בנוסף הצדיק עשה לו בר-מצווה ודאג לכל מה שצריך ובסוף אף חיתן אותו.

האחר ר' אפרים מספר על נס שאירע לו כשהיה בארץ: לפני פסח אבא לקח אותי לשוק של טול-כרם כדי לקנות תנור לאפיית מצות. אבא רכב על החמור ואני שהייתי צעיר, הלכתי ברגל אחריו. עברנו את נאבי טאלי והיגענו למיפתח. שם עצרנו למנוחה קלה ולאחר מכן המשכנו עד לתחנת הרכבת של טול-כרם. כשהגענו לשוק, אבא אמר לי: "שב כאן עם החמור עד שאחזור". לאחר שעזב, התנפלו עלי ערבים וידו בי אבנים. פניתי למשטרה והשוטר אמר לי: "כאן טול-כרם. למה יהודים מגיעים לכאן? אני לא יכול לעזור לך. אני מציע לך שתחזור בדרך ממנה באת!".

התחלתי לדאוג לאבא. לאחר מכן אבא הגיע ואמר: "בוא איתי, יש כאן ערבי שיש לו תנור טוב". הלכנו אחרי הערבי. יצאנו מהשוק והתרחקנו הרבה עד שהגענו לביתו. הוא נכנס לחצר ביתו ואנחנו אחריו. הוא הכניס אותנו לבית, נעל את הדלת ואמר: "חכו כאן כמה רגעים ואני חוזר". הערבי עלה למעלה והחל להתלחש עם ערבי אחר. **אנחנו שומעים שהם מחדדים סכינים כדי לרדת ולשחוט אותנו.** אבא הבין שנכנסנו לצרה גדולה והתחיל להתפלל ולבקש רחמים מהשמיים, מהאבות ומהתנא האלוקי רבי שמעון בר-יוחאי. **לפתע נפתחה דלת הכניסה. אישה רעולת פנים נכנסה פנימה ומיד נעלמה מול עינינו כלא היתה!** אבא החזיק בי ולחש: "בוא נברח מהר".

יצאנו לחצר, לקחנו את החמור ומיד ברחנו כל עוד נפשנו בנו. אחרי הרכבת צעקו לעברינו שלושה ערבים: "יהודים, יש לכם גפרורים?". אבא אמר לי: "אל תענה דבר ורק תקרא אחרי 'שמע ישראל'. הערבים צעקו לעברינו ואבא אמר: "אל תענה דבר". **אנחנו המשכנו וראינו בחוש כי היתה לנו קפיצת דרך רצינית. לפתע מצאנו את עצמנו בקלקליה. הדרך שבהלך ארכה לנו שש שעות, בחזור ארכה רק שעה אחת! אין זאת כי אם אותה אישה אשר פתחה לנו את הדלת היתה רחל אימנו ע"ה שבשעת סכנה הצילה אותנו.** אבא היה משתטח על קברה בכל ליל שישי, עם ציבור מתפללים. וכשחזר בבוקר, היה פותח את חנות המכולת כרגיל. בסעודת ליל שבת, למרות העייפות וחוסר השינה אבא היה מאוד עירני, שר שירים ואמר דברי תורה על השולחן, כאילו לא חסר שינה כלל.

יפר בנו ר' משה- בתקופה מסוימת אבא גר אצלנו. בוקר אחד אבא אמר לי: "אני מבקש שהיום לא תלך לעבודה". שאלתי: "למה?" הוא ענה: "היום בשעה שלוש אני הולך". "לאן אתה הולך?" - "אני הולך לעולם האמת, ואני מבקש ממך לקרוא לכל האחים שלך ולהודיע להם שהיום בשעה שלוש אני הולך". לאחר כשעה, שאל: "הודעת להם?". אבא המשיך לדרוש זאת. לבסוף לא היתה לי ברירה. צלצלתי לאחותי הגדולה ואמרתי לה: "לא יודע מה יש לאבא היום". סיפרתי לה מה קרה. היא לקחה אוטובוס מ'הוד השרון' ולאחר מספר שעות היא הגיעה לירושלים. הוא כל כך שמח לראות אותה. לאחר זמן מה אבא ביקש ממני ללכת לקרוא לחכם אהרון (שהיה רב של ביה"כ שאבא התפלל בו).

כאשר חכם אהרון הגיע, אבא אמר לו: "קח את הלירה הזאת ותן ל'סגי נהור' שיושב ליד הדלת בבית הכנסת. כל חודש אני נותן לו לירה והחודש לא הספקתי". אמר לו חכם אהרון: "תבוא ל'מנחה' ותיתן לו". אבא עשה תנועה: "לא אבוא יותר. בשעה שלוש אני הולך". **בשעה שלוש בדיוק הוא היטה את ראשו לצד הפנימי.** אחותי לא הבינה מדוע אנחנו קוראים ל'ר כהן, הרופא הכמעט יחיד שהיה אז, שבא מיד והכריז: "אין מה לבדוק". "ד"ר תבדוק", התעקשתי. "מדוע אינך בודק?" הוא ענה: "אם היה צורך, לא הייתי בודק את חכם חבה?". **מאותו רגע הבנו שאבא נמצא בעולם האמת. זה אחד הדברים שבכל פעם שאני מספר אני מתרגש.**

שְׁמִיעָה לְצַדִּיק וְיִשׁוּעָה מִפְּלָאָה

"מהבוקר עד הערב אני עסוק בחנות. אני מוודא שהסחורה נמצאת בחנות, ולא חסר שום דבר. כאשר חסר משהו, אני דואג להזמין וכמובן מטפל בלקוחות, כדי שיהיו מרוצים וירצו לחזור לחנות".

מן המשך להקשות: "ובשעת הערב, מה אתה עושה?" - "בבית-הכנסת אחרי תפילת ערבית יש אצלנו כולל, ואני לומד עם אחד האברכים", השיב.

"אם כן", אמר לו רבינו, "טוס לאמריקה לשבוע ותגייס כספים לכולל". הוא יצא החוצה ולא הבין. הוא אדם פשוט, ומה לו ולאסוף כספים לכולל? ובכלל, הוא לא הבין איך טיסה לחו"ל וגיוס כספים עבור הכולל יסייעו לו בבעיה המשפטית עם אותו אדם, שאינו הגון?

הוא שב לאשדוד ובדרך החליט, שאם זה מה שרבינו אמר, כך הוא יעשה באמונה תמימה. תוך כדי מחשבה הוא נזכר, שיש לו חברים בארה"ב, שהפרוטה מצויה בכיסם. הוא החליט לפנות אליהם ולהתרים אותם עבור הכולל.

הוא קם וטס לארצות הברית, וכמובן הצטייד מראש במכתב מראש הכולל שהוא מייצג אותו. הוא ניסה להתרים, אבל הוא הצליח להתרים מעט מאוד כסף.

הוא חזר די מאוכזב לארץ. לאחר תקופה קצרה הוא קיבל שוב הזמנה לבית המשפט. הפעם התביעה היתה מיוצגת על ידי עו"ד ידוע, שרק כדי לשכור עו"ד מתחרה, שייצג אותו מול אותו פרקליט מפורסם – יהיה עליו לשלם כסף רב.

הגיע זמן המשפט. העו"ד המפורסם 'תפר לו תיק כבד', הפך את היוצרות, ולפי הגרסה שלו – דווקא הצדיק הוא זה שמתנהג באלימות – כביכול - כלפי הסוחרים האחרים וסוחט אותם כספית. ממש עלילת שווא!

הפרקליט דאג להביא עדים, והם העידו על יום מסוים, שבו הם ראו, כיצד הוא הרים ידיים ונהג באלימות רבה כלפי סוחרים אחרים בקניון וסחט אותם.

כששמע את עדותם, חיך גדול עלה על פניו. התאריך, שהם העידו, שהוא נהג בו באלימות כביכול, היה בזמן שהוא שהה בחו"ל לצורך התרמה לכולל.

היהודי פנה לשופט ואמר, שניתן לבדוק במחשבי משרד הפנים, כי בשבוע הזה הוא כלל לא היה בארץ, אלא היה בארצות הברית. רק עתה הבין כמה גדולה היתה עצתו של הצדיק.

טענתו נבדקה והעדים נמצאו מעידים עדות שקר. כמובן, שהוא יצא זכאי, והם נקנסו בצורה קשה מאוד על סחיטה במרמה והבאת עדי שקר.

כאשר אברהם אבינו מתבקש להעלות את בנו יצחק לעולה, הוא לא שואל שום שאלה. הרי בורא עולם הבטיח לו: "כִּי בְּיָצֵחְךָ יִקְרָא לְךָ זָרַע" (בראשית כא, יב). אם הוא יקריב את בנו, כיצד תתקיים ההבטחה?

ועוד - הרי אברהם אבינו קירב תחת כנפי השכינה אנשים רבים, שהיו מקריבים מזרעם למלך. (פולחן אלילי בו מקריבים קורבן אדם). אברהם אבינו גער בהם בשל מעשה זה. כיצד יתכן שהוא עצמו ילך ויעשה מעשה מעין זה? הרי האנשים האלו יעזבו אותו!

אולם אברהם אבינו מקיים את הציווי בורא עולם, ללא קושיות וללא תהיות ומתוך תמימות. כפי שהוא צִוָּה לעשות.

להלן סיפור המעובד מתוך 'עברי אנוכי' ויש בו כדי ללמדנו, כי מי שמתיעץ עם גדולי ישראל, שומע לעצתם ומקיים אותה מתוך אמונה פשוטה, גם כאשר אינו מבין את תשובתם - ירוויח ובגדול.

סיפר הרה"ג רבי יחיאל מאיר צוקר: סיפר יהודי תושב הדרום, איש פשוט, שפעם הוא היה זקוק לעצה והכרעה בנושא חשוב. הוא שאל את אחד האברכים, עם מי הוא יכול להתייעץ בשאלות כבדות משקל.

אותו אברך יעץ לו לפנות אל מרן הגאון הרב ר' אהרון יהודה לייב שטיינמן זצ"ל. הוא אכן עשה כך. מאז, בכל פעם שהיתה לו שאלה או שביקש לקבל ברכה, הוא היה נוסע לבני-ברק ונכנס לרבינו.

ברשותו של אותו אדם היו מספר חנויות. כשנפתח מרכז מסחרי במקום מסוים, הוא השכיר חנות גדולה והכניס בה מוצרים רבים.

באחד הימים ניגש אליו שְׁכֵנֹו לחנות ואמר לו, שמכיוון שלפעמים נעלמות סחורות מהחנויות, ומדי פעם גם פורצת שריפה, כדאי לשלם לו שכר חודשי, והוא ידאג שלא יאונה לחנות כל רע...

בתמימותו הרבה לא קלט את המסר, וענה, שאין לו צורך בכך. לאחר זמן התברר לו, שאותו שכן נמנה על קבוצה של עבריינים, שדורשים דמי חסות מבעלי החנויות בקניון.

מכיוון שסירב לשלם, התחיל אותו שכן להציק לו בדרכים שונות בכל מיני הלשנות ותביעות והתחיל ממש להמאס עליו את הרצון לנהל את החנות.

כדרכו נכנס אותו יהודי לרבינו מרן שטיינמן זצ"ל, סיפר לו את כל מה שהוא עובר וביקש מהצדיק עצה. מרן שאל אותו: "מה אתה עושה כל היום?"

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסתריא טאון זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	נעמי בת כותון ע"ה	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	אביחי בן אסתר ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	צדיק חכם בן חזלה ז"ל	נעמייה בת גורג'ה ע"ה
דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל	חי יזיז בן קלרה ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	חווה בת יעקב צבי ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל
סלים בן פרחיה ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יצחק יצקן בן רחל ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחיה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעמה ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה	דוד יצחק בן פרחיה ז"ל
אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'ה בת נעמה ע"ה

